

Начало > Законодателство и съдебна практика > Национално законодателство

В областта на гражданското правосъдие текущите процедури и производства, започнали преди края на преходния период, ще продължат съгласно правото на ЕС. Въз основа на взаимно споразумение с Обединеното кралство порталът e-Justice ще поддържа информацията, свързана с Обединеното кралство, до края на 2022 г.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [en](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Swipe to change

английски

Национално законодателство

Настоящата страница ви предоставя информация за правото и базите с юридически данни, свързани с правната система на Обединеното кралство, по-специално отнасящи се до юрисдикцията на Англия и Уелс.

Не съществува официален превод на езиковата версия, която разглеждате.

Тук ще намерите машинен превод на съдържанието. Моля, имайте предвид, че той се предоставя само с цел осигуряване на контекст. Собственикът на настоящата страница не носи никаква отговорност за качеството на този машинно преведен текст.

-----български-----испанскичешкидатскинемскиестонскигръцкифренскихърватскииталианскилатвийскилитовски
унгарскималтийскинидерландскиполскипортугалскирумънскисловашкисловенскифинскишведски

Източници на правото

Основните източници на правото в юрисдикцията на Англия и Уелс в Обединеното кралство са:

Първично законодателство под формата на **закопи на парламента на Обединеното кралство (United Kingdom Parliament)**, **Закопи на Националното събрание на Уелс (National Assembly for Wales)** и **постановления (measures) на Националното събрание на Уелс**

Правото на Европейския съюз

Вторично законодателство (или подзаконови актове) под формата на **нормативни актове**, изготвени от Монарха, правителството на Обединеното кралство, правителството на Уелс (Welsh Assembly government) или друг орган. Някои други подзаконови актове могат да са изготвени като **административни заповеди**.

Обичайното право, развивано чрез съдебни решения

Видове правни инструменти – описание

Първичното законодателство, или законодателните актове на парламента, се изготвят от парламента на Обединеното кралство (UK Parliament) в Лондон и могат да се отнасят за цялата територия или за която и да е част на Обединеното кралство. Националното събрание на Уелс може да приема законодателство в 20 области, изброени в приложение 7 към **Закона за управлението на Уелс (Government of Wales Act)** от 2006 г. Друго първично законодателство под различни форми може да бъде изготвяно от суверена по силата на изключителни права (royal prerogative), например кралски укази в Съвета, прокламации, кралски разрешителни, кралски указания, нормативи и свидетелства за патенти.

Вторичното законодателство се изготвя съгласно правомощията, предоставени от закон на Нейно величество в Съвета или съгласно този закон на министър, ведомство (министерство), министрите на Уелс или на друг орган или лице. Това също така се нарича делегирано или вторично законодателство, а законът, предоставящ това право, се нарича овластяващ, упълномощаващ или „основен“ акт. Вторичното законодателство може да се нарича по различен начин: например кралски указ в Съвета, нормативи или правилници, като те обобщено се наричат „нормативни актове“ или „нормативни правила“.

През юли 1999 г. определени законодателни правомощия бяха прехвърлени от парламента на Обединеното кралство към Националното събрание на Уелс в Кардиф. На Събранието беше дадено правото да изготвя нормативни актове, които засягат Уелс, но първичното законодателство по въпросите на Уелс продължи да бъде изготвяно от парламента на Обединеното кралство. След **Закона за управлението на Уелс от 2006 г.**, на Събранието беше дадено правото да приема постановления (първично законодателство) по въпроси, свързани с Уелс, за които парламентът на Обединеното кралство е одобрил разпоредения за законодателна компетентност по въпроси, посочени в този закон. Постановленията обаче трябва да бъдат представени за одобрение от суверена в Съвета, преди да станат закон. Събранието отговаря за въпроси, включващи икономическото развитие, образованието, околната среда, здравеопазването, жилищното строителство и настаняване, туризма и транспорта, но не отговаря за гражданското и наказателното право. Законодателството на Уелс, създадено от Събранието и министрите на Уелс (правителството на Уелс), се изготвя на английски и на уелски език.

Правото да се сключват **международни договори** от името на Обединеното кралство принадлежи на Короната (the Crown) — т.е. на суверена съгласно кралските изключителни права (royal prerogative), който действа по предложение на правителството на Обединеното кралство. Парламентът на Обединеното кралство в момента няма официална роля при сключването на договори, но когато определен договор изисква промяна в законодателството на Обединеното кралство или отпускането на държавни парични средства, парламентът гласува по този въпрос по обичайния начин. Всички договори на Европейския съюз изискват законодателство, за да могат да се прилагат в Обединеното кралство и поради тази причина подлежат на парламентарен контрол. Когато Законът за конституционна реформа и управление от 2010 г. влезе в сила, даден договор няма да може да бъде ратифициран, освен ако а) министър на Короната е представил на парламента копие от договора, б) договорът е бил публикуван и в) е изминал срок от 21 дни, в който нито една от камарите на парламента не е излязла с решение, че договорът не трябва да се ратифицира.

Йерархия на правните норми

Когато има сътолковения между различните източници на правото, основното място за разрешаването им са съдилищата. Спорове относно тълкуването на законодателството също могат да бъдат решавани от съдилищата. Тъй като обаче в Обединеното кралство няма „писана конституция“, не е възможно да се оспори законодателен акт на парламента в съда, въз основа на твърдение, че е „неконституционен“.

Конституционната доктрина за „парламентарен суверенитет“ предвижда, че парламентът на Обединеното кралство е върховният законодателен орган — в смисъл, че той може да създаде и отмени всеки закон и че никой орган не може да отхвърли или оспори валидността на законодателен акт на парламента.

Доктрината за парламентарен суверенитет обаче е ограничена от членството на Обединеното кралство в Европейския съюз. По силата на Закона за Европейските общности от 1972 г., правото на Европейския съюз представлява част от правото на Англия и Уелс (и Шотландия и Северна Ирландия). Вътрешното законодателство трябва да бъде тълкувано така, че да е в съответствие с правото на Съюза, когато това е възможно. Законът за човешките права от 1998 г., който интегрира Европейската конвенция за правата на човека в правото на Обединеното кралство, предоставя на съдилищата още едно правомощие, по силата на което те могат да оспорват законодателни актове на парламента. Доколкото е възможно, вътрешното законодателство трябва да бъде тълкувано в съответствие с правата, заложиени в Конвенцията.

Решенията на съдилищата, и по-специално тези на апелативните съдилища, играят важна роля за развитието на правото. Те не само излизат с авторитетни решения относно тълкуването на законодателството, но също така съставят основата на обичайното право, която произтича от съдебни решения по предишни казуси (или съдебна практика).

Що се отнася до това кои съдебни решения са обвързващи за кои съдилища, общият принцип е, че даден съд е обвързан с по-ранните решения, издадени от по-висшестоящ съд.

По отношение на правото Европейския съюз, **Съдът на Европейския съюз** е най-висшият орган. Лордовете-съдии (Law Lords) в Камарата на лордовете (House of Lords) действат като Върховен съд на Обединеното кралство, но бяха заменени от новия Върховен съд, който започна да работи на 1 октомври 2009 г. Съществуващите тогава лордове-съдии станаха първите съдии във Върховния съд, а старшият лорд-съдия стана негов председател.

Институционална рамка

Институции, компетентни за приемането на правни норми и за процеса на вземане на решения

Първичното законодателство се изготвя от **парламента на Обединеното кралство** в Лондон. Преди дадено **законодателно предложение** (наричано проектозакон) да стане законен акт на парламента, то трябва да бъде одобрено и от двете камари на парламента (Houses of Parliament): Камарата на общините (House of Commons) и Камарата на лордовете (House of Lords). В двете камари протичат следните етапи:

Първо четене (официално представяне на проектозакона без разискване)

Второ четене (общо разискване)

Етап на комисиите (подробно проучване, разискване и изменения. В Камарата на общините този етап най-общо се провежда в комисия по обществени законопроекти)

Етап на докладване (възможност за допълнителни изменения)

Трето четене (последна възможност за разискване; изменения са възможни в Камарата на лордовете).

След като даден законопроект бъде приет и в двете камари, той се връща в първата камара (откъдето е започнало разглеждането), за да бъдат взети под внимание измененията на втората камара.

По окончателния текст трябва да има съгласие и от двете камари. Може да има няколко цикъла на движение между двете камари, докато бъде постигнато съгласие по всяка дума в законопроекта. След като бъде постигнато такова, законопроектът може да бъде предложен за кралско одобрение (Royal Assent).

Първично законодателство се изготвя също и от **Националното събрание на Уелс (National Assembly for Wales)**. Преди даден законопроект да се превърне в закон, той трябва да бъде обсъден и приет от Националното събрание и да е получил кралско одобрение от монарха. Закон на Националното събрание е закон, приложен на цялата територия на Уелс, в областите в които се прилага:

В общия случай процесът за разглеждане на правителствените проектозаконови от Националното събрание се провежда на четири етапа:

Етап 1 – обсъждане на общите принципи на предложени закон или мярка от законодателна комисия (или комисии) и приемане на тези общи принципи от Събранието

Етап 2 – подробно обсъждане от законодателна комисия на предложени закон или мярка и на всички изменения, внесени от членовете на Събранието

Етап 3 – подробно обсъждане от страна на Събранието на предложени закон или мярка и всички изменения, внесени от членовете на Събранието. Председателят решава кои изменения да бъдат разгледани от Събранието.

Етап 4 – гласуване в Събранието за приемане на окончателния текст на предложени закон или мярка

Когато даден законопроект е минал през всички парламентарни етапи в парламента на Обединеното кралство или Националното събрание на Уелс, той се изпраща на суверена за **кралско одобрение**, след което той става **закон**. Постановленията на Националното събрание на Уелс трябва да бъдат представени за одобрение на кралицата в Съвета.

Първичното законодателство може най-общо да бъде изменено или отменено само от ново първично законодателство. Има обаче изключения, при които определени изменения и отменения могат да бъдат направени чрез нормативен акт. Това се отнася за случаите, когато с тях се прилагат задължения по правото на ЕС или се въвежда законодателна реформа, която намалява или премахва регулаторни тежести. Такива разпоредби обаче трябва да бъдат одобрени с потвърдително решение от двете камари на парламента преди да бъдат влязат в сила.

Първичното законодателство влиза в сила съгласно **разпоредбите за влизане в сила**, посочени в съответния закон или постановление. В закона или постановлението може да се посочи конкретна дата на влизане в сила. Това може да е в момента на получаване на кралско одобрение, на конкретна дата (обикновено най-малко два месеца след кралското одобрение) или на дата, която ще бъде посочена от даден министър или министерство чрез разпореджане за влизане в сила (нормативен акт). За различните разпоредби на даден закон могат да бъдат определени различни дати.

Датата на влизане в сила на всеки вторичен законодателен документ обикновено се посочва в самия него. По изключение, датата на влизане в сила може да бъде обявена с публикуването на съобщение в официалните вестници (London Gazette).

Бази данни с правна информация

[Legislation.gov.uk](http://legislation.gov.uk) се администрира от Националния архив и представлява официалният портал на законодателството на Обединеното кралство.

[Legislation.gov.uk](http://legislation.gov.uk) предоставя достъп до законодателството, приложимо във всички юрисдикции (Англия, Шотландия, Уелс и Северна Ирландия).

На уебсайта могат да бъдат намерени всички общи законодателни актове от 1988 г. насам, по-голямата част от влязлото в сила преди 1988 г.

първично законодателство (в оригинал и изменени версии) и голяма част от вторичното законодателство, което все още е в сила, от 1948 г. насам.

Последна актуализация: 05/06/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този

документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.